

og som Sengen kan være en stærkere Tilhænger af end jeg, nemlig Retningen mod Esbjerg, men den Egn, som her skal hjælpes, mener jeg rigtignok helst bør hjælpes ind paa Ostbanen, ad hvilken den hurtigere kan faae den Forbindelse, den maa have for at kunne blive af med sine Produkter, baade sine Meieriprodukter og sit Kvæg, være sig maget eller fedet; det er det, Egnen trænger til. Jeg skal tillade mig at fremhæve, hvad der ogsaa ofte er sagt i denne Debat, at Viborglinien ikke dermed er præjudiceret. Der tages kun meget faa Sogne fra Viborg, ja man kan maaske sige, at naar Banen føres saaledes som foreslaaet, nemlig over Mars, gaar der slet ikke Noget bort fra Viborg, og der vil være Udsigt til, at Viborg—Linien vil blive knyttet til denne, og det er dog kun et Ordspil, om man vil gjøre Løgstør—Viborg Banen til Sidebane eller omvendt; naar blot begge Byer og begge Retninger blive betænkte, er jo det opnaaet, som denne Landsdel tiltrænger. Jeg mener derfor, at man i Diebliffet bør holde sig til Løgstør Banen, da der ikke foreligger noget Løfte om, at vi kunne faae Viborg Banen med det Samme, og da Viborglinien jo ikke en Gang er undersøgt endnu. Derimod mener jeg, at Thinget bør udtale Ønsket om, at Viborglinien maa blive undersøgt saa hurtigt og saa omhyggeligt som muligt, for at ogsaa denne Linie kan nyde Fremme ad Aare. Hvad Tilstudet angaar, vil jeg tilraade et billigt Tilstud til begge Linier, ikke saa høit som Regjeringen foreslaar.

Albertsen: Da man allerførst begyndte at tale om Jernbaneanlæg i Jylland, var det Meningen at bygge dem gennem Sønderjylland og op igennem Jylland over Vimpfjorden, og der blev stillet Tilbud derom fra Sir Morion Peto; men der kom andre Interesser, som lagde sig derimellem, og saa skulde vi ikke have Længdebane, men Tværbane; vi skulde absolut til Kjøbenhavn, hvad ogsaa den ærede sidste Taler tydede hen paa. Det er ganske vist, at vi skulle ikke gaa uden om Kjøbenhavn; men vi skulle heller ikke lade det være det eneste Punkt, hvor vi skulle hen. Naar jeg nu seer dette Jernbaneanlæg, som her foreslaas fra Hobro til Løgstør — jeg vil nu helst kalde det omvendt, jeg vil tage Udgangspunktet i Løgstør, — vil jeg sige, at for mit Syn staar det saaledes, at vi absolut maa gaa til Viborg; thi det maa absolut blive et Stykke af den tredje Længdebane i Jylland, og den maa vi saa søge saa vidt som muligt at lægge midt imellem de to eksisterende Længdebaner. Vi maa gaa fra Løgstør over Fjorden og

komme i Forbindelse med Bendskjælsbanen, og vi maa fortsætte fra Viborg midtlands og komme til et Sted paa den sydlige Tværbane. Naar dette naas, og vi faae disse Punkter slaaet fast, og vi naae, hvad jeg saa gjerne tilsigter, at faae en Bane fra Rødkjærøbro til Moselund Station, kommer der ved det nordøstlige Jylland i en nem Forbindelse med Esbjerg Havn. Det kan man komme nemmere igennem, naar man faar en Længdebane, i Stedet for det, som man taler om her; men det have vi ikke endnu, og det vil vist være en Del Aar, inden man faar denne Længdebane. Jeg vil saaledes indstændigt anbefale, at man faar Viborg optaget i nærværende Projekt. Der er blevet sagt, at denne Bane fra Løgstør til Hobro ikke vil præjudicere en Længdebane. Det sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), og den høitærede Indenrigsminister sluttede sig ogsaa til den Tanke, at det ikke vilde præjudicere Længdebanelinien i sin Tid; men jeg tror imidlertid, det vil ske. Vi have haft Exempler paa dette. Da man skulde til at bygge Tværbanen fra Aarhus over Sangaan til Viborg og Benøbugten osv., jagde man ogsaa, at dette Baneanlæg ikke vilde præjudicere det Baneanlæg, som da var paatænkt midtlands, men da Tværbanen blev bygget, saa var der et Stykke af denne Bane, nemlig Brabrand—Sangaan — det var et Ord, som spillede meget paa den daværende Indenrigsministers Læber — det var et Stykke Længdebane, og saa fik vi da den kostbare Længdebane paa Ostkysten. Vi kunde have bygget hele den midtjydske Længdebane med Sidebaner til alle Steder for de mange Millioner, som denne enkelte Bane kostede. Saaledes vil det ogsaa ske nu, dersom vi ville lade os snakke fra at faae Viborg med som et Punkt; men jeg haaber, at naar man faar Viborg, vil man komme længere Syd ud, og saa kommer man til at faae Længdebanelinien. Det var kun dette, jeg vilde bemærke, jeg haaber, man med Tiden vil komme til at faae denne Bane fra Rødkjærøbro til Moselund og videre Syd paa.

Sagd: Jeg vil paa det nærværende Standpunkt af Forhandlingerne ikke opholde mig ved, hvad der har Hovedinteressen, nemlig Banens Retning, Udgangspunkt og Endepunkt. Da det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) aabnede Forhandlingerne med at paatalde Sympathier for Jyllands gamle Hovedstad Viborg, var jeg fuldstændig enig med ham. Jeg for mit personlige Vedkommende finder stor Glæde og Tilfredsstillelse i at gjøre Alt,